



DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Prop. 46 S

(2013–2014)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Kypros, undertegnet i Nicosia 24. februar 2014

*Tilråding fra Finansdepartementet 7. mars 2014,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Innledning

En ny skatteavtale til unngåelse av dobbeltbeskatning mellom Norge og Kypros ble undertegnet i Nicosia den 24. februar 2014. Samtykke til undertegning ble gitt ved kongelig resolusjon 20. september 2013. Norges ambassadør til Kypros, Sjur Larsen, undertegnet avtalen på vegne av Norge og den kypriotiske finansministeren Harris Georgiades undertegnet på vegne av Kypros.

Den gjeldende skatteavtalen mellom Norge og Kypros er fra 1956. Det er en gammel skatteavtale mellom Norge og Storbritannia fra 1951 som ved noteveksling i 1955 ble utvidet til å omfatte en rekke britiske kolonier, herunder Kypros. Etter at Kypros ble en selvstendig stat, tok Kypros et initiativ til å forhandle fram en ny skatteavtale med Norge. Første forhandlingsrunde fant sted allerede i 1985 og det har fram til i dag vært gjennomført en rekke forhandlingsrunder. Ved avslutningen av den siste forhandlingsrunden i september 2013 ble et utkast til ny avtale parafert. Den norske delegasjonen har i alle disse årene vært ledet av avdelingsdirektør Per Olav Gjesti, Finansdepartementet.

Avtalen følger i stor grad OECDs mønsteravtale som i struktur og hovedtrekk brukes som modell for internasjonale skatteavtaler, og som med enkelte modifikasjoner er Norges utgangs-

punkt for forhandlinger. De viktigste avvik fra OECD-mønsteret nevnes i merknadene til de enkelte bestemmelser nedenfor.

Avtalen er inngått på engelsk. Som vedlegg følger den engelske teksten og norsk oversettelse av denne.

2 Bemerkninger til de enkelte artiklene

I *artiklene 1 og 2* angis avtalens personlige og saklige anvendelsesområde.

I følge artikkel 1 omfatter avtalen personer som er bosatt (hjemmehørende) i den ene eller i begge stater. Som person regnes foruten fysiske personer, også selskaper og enhver annen sammenslutning av personer, jf. artikkel 3 punkt 1 bokstav d.

Artikkel 2 inneholder en oppregning av hvilke skatter som for tiden omfattes av avtalen. Fordi Kypros ikke utligner formuesskatt, oppstår det ingen dobbeltbeskatning av formue. I likhet med den gjeldende skatteavtalen omfatter ikke den nye skatteavtalen formuesskatt. Dette innebærer at Norge, uavhengig av skatteavtalens regler, fortsatt vil kunne ilegge formuesskatt i henhold til skattelovens regler.

Artiklene 3-5 inneholder definisjoner av forskjellige ord og uttrykk som forekommer i avtalen.

I motsetning til den gjeldende skatteavtalen, omfatter den nye avtalen den norske kontinentalsokkelen, jf. artikkel 3 punkt 1 bokstav a. I likhet med våre øvrige skatteavtaler er det bestemt at avtalen ikke skal anvendes på Svalbard, Jan Mayen og de norske biland.

Definisjonen av Kypros i artikkel 3 punkt 1 bokstav b omfatter ikke den okkuperte delen av Kypros nord på øya (Nord-Kypros).

De øvrige definisjonene i artikkel 3 følger i stor grad OECD-mønsteret.

Ord og uttrykk som ikke er definert i avtalen, skal gis den betydning som de har etter lovgivningen i den stat som i det enkelte tilfelle anvender avtalen. Dette gjelder bare såfremt det ikke fremgår av sammenhengen at noe annet er ment.

Artikkel 4 definerer uttrykket «person bosatt i en avtalestat». Artikkelen er i tråd med OECD-mønsteret.

Etter punkt 1 omfatter uttrykket enhver person som er skattepliktig i Norge eller i Kypros, på grunnlag av domil, bosted, stedet for selskapets ledelse eller lignende.

Punktene 2 og 3 regulerer situasjonen hvor en fysisk eller juridisk person etter intern lovgivning i de to stater anses for å være bosatt (hjemmehørende) både i Norge og i Kypros. Når det oppstår dobbelt bosted for juridiske personer, fremgår det av punkt 3 at en juridisk person i et slikt tilfelle skal anses bosatt der hvor den har sin effektive ledelse. Fastsettelsen av hvor den effektive ledelsen er, skal imidlertid alltid foretas av de kompetente myndigheter i avtalestatene som ved gjensidig avtale skal søke å avgjøre dette. Så lenge det ikke foreligger en gjensidig avtale om hvor den effektive ledelsen skal anses å være, skal den juridiske personen etter avtalen ikke anses som bosatt i noen av de to avtalestatene og kan dermed ikke påberope seg skatteavtalebeskyttelse.

Artikkel 5 inneholder definisjonen av uttrykket «fast driftssted». Definisjonen fastsetter vilkår for skattlegging av fortjeneste ved forretningsvirksomhet som en person bosatt i den ene stat, oppbærer ved virksomhet i den annen stat.

Punktene 1, 2 og 3 er i samsvar med OECD-mønsteret. Punkt 1 gir den alminnelige og grunnleggende definisjonen av «fast driftssted», mens punkt 2 nevner en rekke typiske eksempler på hva som dekkes.

Ifølge punkt 3 er stedet for et bygningsarbeid, et anleggs- eller et installasjonsprosjekt å anse

som et fast driftssted for foretaket bare såfremt det varer lenger enn tolv måneder.

OECDs mønsteravtale har ingen egen bestemmelse om beskatning av tjenester, men har i kommentarene til artikkel 5 tatt inn et forslag til en slik bestemmelse for de stater som ønsker å regulere beskatningen av tjenester. Punkt 4 er delvis i overensstemmelse med dette forslaget.

Etter punkt 4 skal tjenester som et foretak i en avtalestat utfører i den annen avtalestat, anses for å være drevet gjennom et fast driftssted i den annen stat når tjenesteytingen skjer gjennom en fysisk person som er til stede i den annen stat i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i en tolv måneders periode. Denne bestemmelsen er knyttet til opphold generelt og gjelder selv om oppholdene er knyttet til ulike prosjekter, enten prosjektene har tilknytning til hverandre eller ikke. Det samme gjelder tjenester som et foretak i en avtalestat utfører i den annen avtalestat i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av noen tolv måneders periode, og disse tjenestene er utført for det samme prosjektet eller tilknyttede prosjekter gjennom en eller flere fysiske personer som er til stede og utfører slike tjenester i den annen stat.

Fast driftssted gjennom tjenesteyting i den andre staten reguleres både av punkt 3 og punkt 4 i artikkel 5, foruten av artikkelens alminnelige definisjon i punkt 1. For tilfeller som dekkes av punkt 4, og som i prinsippet også dekkes av punkt 1, 2 eller 3, skal punkt 4 gå foran.

Punkt 5 angir enkelte unntak fra hva som ellers kunne ha blitt regnet som «fast driftssted» i henhold til grunndefinisjonen av begrepet. I kortet går bestemmelsen ut på at innretninger utelukkende til bruk for lagring eller utstilling av varer, eller til innkjøp av varer eller innsamling av opplysninger, ikke skal utgjøre et fast driftssted.

Punkt 6 regulerer når en representant som ikke er uavhengig av foretaket, skal anses for å utgjøre et fast driftssted for foretaket. Det foreligger et fast driftssted etter denne bestemmelsen når personen har, og vanligvis utøver, fullmakt til å slutte kontrakter på vegne av foretaket, og virksomheten ikke er begrenset til aktivitet som nevnt i punkt 5.

Punkt 7 slår fast at en uavhengig representant ikke utgjør fast driftssted for oppdragsgiver såfremt han opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.

At et selskap i en stat kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap i den annen stat, medfører ikke i seg selv at selskapene anses som fast driftssted for hverandre, jf. punkt 8. Konserntilhø-

righet medfører følgelig ikke automatisk status som fast driftssted.

Artiklene 6-21 er operative regler om beskatning av de ulike typer inntektserverv. Disse bestemmelsene har til formål å forhindre dobbeltbeskatning, dvs. at en skattyter blir skattlagt i begge stater av samme inntekt. De detaljerte reglene om de ulike inntektskategorier er avgjørende for om den primære beskatningsretten skal tilfalle den stat hvor den skattepliktige er bosatt, eller den annen stat hvor inntekten skriver seg fra (kildestaten).

Skatteavtalen regulerer ikke trekk på forskuddsstadiet. Statene kan derfor velge å holde tilbake skatt etter den fulle sats som følger av intern lovgivning. Hvis skatteavtalen anviser at en inntekt i kildestaten skal unntas fra beskatning i kildestaten, eller skattlegges der med en lavere sats enn den som følger av de interne reglene, må overskytende kildeskatt i så fall refunderes i ettertid.

Artikkel 6 fastsetter at inntekt av fast eiendom kan skattlegges i den stat hvor eiendommen ligger (kildestaten). Dette er i overensstemmelse med OECD-mønsteret.

Artikkel 7 inneholder regler om skattlegging av fortjeneste ved forretningsvirksomhet som et foretak hjemmehørende i en avtalestat utøver i den annen stat.

Etter punkt 1 kan inntekt fra slik virksomhet bare skattlegges i den annen stat dersom virksomheten utøves gjennom et fast driftssted der. Hvis foretaket utøver slik forretningsvirksomhet, kan den fortjeneste som kan tilskrives det faste driftsstedet i medhold av bestemmelsene i punkt 2, skattlegges i den annen stat.

Punkt 2 inneholder grunnregelen for fastsettelse av fortjenesten til et fast driftssted. Driftsstedet skal tilskrives den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet dersom det hadde vært et særskilt, selvstendig foretak som utøvet samme eller liknende virksomhet under samme eller liknende forhold («selvstendighetsfiksjonen» og «armlengdeprinsippet»).

For di hovedkontor og filial er ett og samme rettslige subjekt, har disposisjoner mellom et hovedkontor og dets faste driftssted i liten grad vært anerkjent ved fastsettelsen av driftsstedets inntekter og utgifter. Punkt 2 bestemmer imidlertid at det skal tas hensyn til slike disposisjoner.

Det følger av punkt 2 at ved fastsettelsen av driftsstedets inntekter skal det tas hensyn til funksjoner som utføres, eiendeler som brukes og risikoer som bæres av foretaket gjennom det faste driftsstedet og gjennom de andre delene av foreta-

ket. I OECDs kommentarer (2010-utgaven) til artikkel 7 (og med henvisning til en tilhørende OECD-rapport) er det er gitt en detaljert beskrivelse av hvordan en filials inntekter og utgifter skal tilordnes og beregnes. Det følger av disse kommentarene at dette skal skje i to trinn: først en funksjonell og faktisk analyse av forholdet mellom hovedkontoret og dets filial. Deretter skal verdien av de enkelte disposisjoner og transaksjoner fastsettes i tråd med OECD-retningslinjene som gjelder i saker om internprising.

I punkt 3 er det gitt regler om eventuell justering av fortjenesten i den annen stat, når det oppstår spørsmål om å endre driftsstedets inntektsfastsettelse etter bestemmelsene i punkt 2.

Artikkel 8 gir regler om skattlegging av fortjeneste av internasjonal transportvirksomhet, som definert i artikkel 3 punkt 1 bokstav h).

Avtalens punkt 1 avviker fra OECD-mønsteret, men følger et alternativ i kommentaren der det fastsettes at fortjeneste ved drift av skip eller luftfartøy som drives i internasjonal fart, bare skal kunne skattlegges i den stat hvor den skattyter som oppbærer fortjenesten ved driften, er hjemmehørende. Dette er i samsvar med de skatteavtaler Norge har inngått i de senere årene.

Punkt 2 fastsetter at fortjeneste fra bruk, vedlikehold eller utleie av containere (inkludert tilhenger og tilknyttet utstyr for transport av containere) som blir brukt til transport av varer, bare skal kunne skattlegges i den stat der foretaket som har fortjenesten av driften er hjemmehørende, dersom det ikke dreier seg om transport utelukkende mellom steder i den annen stat.

Punkt 3 fastslår at beskatningsretten etter punkt 1 også omfatter utleie av skip og luftfartøy dersom disse drives i internasjonal fart.

Punkt 4 klargjør at bestemmelsene i punkt 1 også gjelder fortjeneste som et foretak i en avtalestat får gjennom deltakelse i en «pool», et felles forretningsforetak eller i et internasjonalt driftskontor.

Artikkel 9 bygger på prinsippene i OECD-mønsteret og omhandler foretak med fast tilknytning til hverandre. Bestemmelsen gjelder assosierte selskaper, dvs. mor- og datterselskaper, samt selskaper under felles kontroll og ledelse. Den gir ligningsmyndighetene adgang til å forhøye et foretaks skattbare fortjeneste når denne er redusert som følge av at det i det økonomiske samkvem mellom dette og tilknyttede foretak, er anvendt forretningsvilkår som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretak under tilsvarende omstendigheter. Når retting foretas i slike tilfeller, skal det anvendte forret-

ningsvilkår for beskatningsformål erstattes med vilkår overensstemmende med den såkalte armlengde-standard, jf. skatteloven § 13-1. For å eliminere dobbeltbeskatning inneholder artikkel 9 også regler om korresponderende retting i den andre berørte staten.

Artikkel 10 gjelder skattlegging av utbytte fra aksjeselskaper mv. Etter artikkelens punkt 1 kan utbytte skattlegges i den avtalestat hvor aksjonæren er bosatt.

De samme inntektene kan også skattlegges i den stat hvor selskapet som utdeler utbyttet er hjemmehørende (kildestaten).

Punkt 2 a fastsetter at kildestaten skal fritta utbytte fra beskatning når den virkelige rettighetshaveren av utbyttet er et selskap i den annen stat som direkte eller indirekte innehar minst 10 prosent av kapitalen i det utdelende selskap.

Punkt 2 b fastsetter at skattesatsen i alle andre tilfeller skal være 15 prosent.

I punkt 3 a er det fastsatt unntak fra bestemmelsen om kildeskatt når virkelig eier av utbyttet er Norges Bank, Statens pensjonsfond utland og et offentligrettslig organ eller en institusjon som eies helt eller i det vesentlige av regjeringen i Norge, og som de kompetente myndigheter til enhver tid enes om.

Bestemmelsene i punkt 1 og 2 gjelder likevel ikke når den virkelige eier av utbyttet er bosatt i en avtalestat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen avtalestat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, og de rettigheter hvorav utbyttet utdeles reelt er knyttet til det faste driftsstedet. Etter artikkelens punkt 5 skattlegges i så fall utbyttet i samsvar med bestemmelsene i artikkel 7.

Artikkel 11 omhandler renteinntekter. Det er fastsatt at slike inntekter bare kan skattlegges i den stat hvor den virkelige rettighetshaveren er bosatt, jf. artikkelens punkt 1. Dette er et avvik fra OECD-mønsteret, men i tråd med den skatteavtalepraksis Norge har fulgt på bakgrunn av at Norge ikke har en særskilt kildeskatt på renter.

For øvrig er artikkelen stort sett utformet i overensstemmelse med OECD-mønsteret.

Artikkel 12 gir bestemmelser om skattlegging av royalty. Royalty kan bare skattlegges i den virkelige rettighetshaverens bostedsstat. Bestemmelsen samsvarer med OECDs mønsteravtale og harmonerer for øvrig med at Norge ikke har en særskilt kildeskatt på royalty.

Uttrykket «royalty» er definert i punkt 2.

Artikkel 13 omhandler skattlegging av formuesgevinster. Bestemmelsen bygger på det prinsipp at retten til å skattlegge en formuesgevinst

bør tilligge den stat som var berettiget til å skattlegge vedkommende formuesgode og dets avkastning før realisasjon av formuesobjektet.

Etter punkt 1 kan gevinst som oppebæres ved avhendelse av fast eiendom, skattlegges i den avtalestat hvor eiendommen ligger.

Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted, kan i henhold til artikkelens punkt 2 skattlegges i den avtalestat hvor det faste driftsstedet befinner seg. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av selve det faste driftsstedet.

I henhold til punkt 3 skal gevinst ved avhendelse av skip eller luftfartøy i internasjonal fart bare kunne skattlegges i den staten hvor det foretak som oppebærer gevinsten er hjemmehørende. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av containere som ikke utelukkende brukes i transport mellom steder i den annen avtalestat, jf punkt 4.

Alle andre gevinster skal utelukkende kunne skattlegges i bostedsstaten, jf. artikkelens punkt 5.

Lønnsinntekter er omhandlet i *artikkel 14*. Som i OECD-mønsteret tilkommer det den stat hvor lønsmottakeren er bosatt å skattlegge lønnsinntektene, med mindre arbeidet utføres i den annen avtalestat. I så fall har den stat hvor arbeidet utføres rett til å skattlegge inntektene.

Det gjelder likevel et unntak på bestemte vilkår i artikkelens punkt 2 for kortvarige opphold, den såkalte 183-dagersregelen.

I punkt 3 fremgår det at unntaket i punkt 2 ikke kommer til anvendelse dersom det foreligger utleie av arbeidskraft. Med utleie av arbeidskraft menes i denne sammenheng personer som formelt er arbeidstakere og får utbetalt lønn av et utenlandsk foretak, men hvor arbeidstakerne er stilt til disposisjon for et annet foretak, og er under dette foretakets instruksjon og ansvar.

Artikkelens punkt 4 gir regler for lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart, og bestemmer at slike lønnsinntekter kan skattlegges i den avtalestat hvor virksomheten er hjemmehørende. Inntekten kan imidlertid også skattlegges i den stat hvor arbeidstakeren er bosatt. Eventuell dobbeltbeskatning unngås etter reglene i artikkel 22.

Artikkel 15 omhandler styregodtgjørelse. Slike inntekter kan skattlegges i den stat hvor selskapet er hjemmehørende.

Artikkel 16 fastsetter at artister og idrettsutøvere kan skattlegges i den stat hvor virksomhet som artist eller idrettsutøver utøves.

Artikkelens punkt 2 inneholder en tilføyelse som tar sikte på å sikre at den stat hvor artisten eller idrettsutøveren opptrer, har beskatningsrett

også hvor vederlaget utbetales til en tredjemann, f.eks. et artistbyrå eller et selskap artisten har opprettet.

Etter punkt 3 er bostedsstaten gitt eksklusiv beskatningsrett der oppholdet i den stat hvor virksomheten utøves, understøttes helt eller i det vesentlige av offentlige midler fra den ene eller begge avtalestatene, eller en av deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter.

Artikkel 17 omhandler pensjoner, livrenter og sosiale trygdeytelser. Artikkelen regulerer beskatningen av både private og offentlige pensjoner.

Etter artikkelen kan pensjoner, livrenter og sosiale trygdeytelser som betales fra en avtalestat til en person bosatt i den annen avtalestat, skattlegges både i den stat hvor inntekten skriver seg fra (kildeskatt), og i den stat hvor mottakeren er bosatt. Kildeskatten er begrenset til 15 prosent av brutto pensjonsbeløp. Dobbelbeskatning unngås etter reglene i artikkel 22.

Artikkel 18 omhandler lønn i offentlig tjeneste. Som hovedregel, og i samsvar med OECDs mønster, er den stat som utreder godtgjørelsen tillagt beskatningsretten. Denne hovedregelen gjelder imidlertid ikke når de angitte vilkår i punkt 1 bokstav b er oppfylt. Dette gjelder lokalt ansatte personer som er statsborgere i den avtalestaten hvor de arbeider og er bosatt. I slike tilfeller er det bare bostedsstaten som kan skattlegge inntektene.

Artikkel 19 fastsetter at studenter som er bosatt i den ene staten og som midlertidig oppholder seg i den annen stat for sin personlige utdanning eller opplæring, ikke skal skattlegges i den sistnevnte stat av pengebeløp som de mottar til slike formål fra kilder utenfor denne stat.

Artikkel 20 omhandler virksomhet utenfor kysten (aktiviteter på kontinentalsokkelen).

Punkt 1 fastsetter at artikkelens bestemmelser skal ha gjennomslagskraft innenfor sitt avgrensede område, uansett hva som måtte følge av avtalen for øvrig.

Punktene 2 og 3 omhandler næringsvirksomhet og fastslår at aktiviteter utenfor kysten skal anses utøvet gjennom et fast driftssted i den stat hvor virksomheten foregår.

Det er fastsatt en nedre terskel med hensyn til omfang i tid for anvendelse av reglene i punkt 3. Således er det bestemt at fast driftssted bare foreligger dersom virksomheten varer sammenlagt mer enn 30 dager i løpet av noen tolv måneders periode. Derved vil beskatningsretten ved kortvarige og sporadiske oppdrag på kontinentalsokkelen kunne tilkomme vedkommende foretaks hjemstat, noe som både for skattemyndighetene

og foretakene innebærer administrative fordeler. De nærmere vilkår som er fastsatt i punkt 3 a og b tar sikte på å hindre at 30-dagers fristen blir omgått ved at likeartede oppdrag blir utført av flere foretak med interessefellesskap.

Punkt 4 inneholder et viktig unntak fra hovedregelen om at all virksomhet kan skattlegges i sokkelstaten. I følge første punktum skal fortjeneste ved transport av forsyninger eller personell til et område hvor det foregår offshorevirksomhet, eller mellom slike områder, bare være gjenstand for beskatning i den stat hvor foretaket som oppbærer fortjeneste ved denne driften, er hjemmehørende. Det samme gjelder inntekt fra drift av taubåter og annet hjelpesfartøy som er knyttet til slik virksomhet. Uttrykket «hjelpesfartøy» innebærer at bestemmelsen blant annet omfatter brannslukningsfartøy og ankerhåndteringsfartøy.

I punkt 5 er det gitt bestemmelser om beskatning av lønnsinntekter i forbindelse med sokkelvirksomhet. Slik lønnsinntekt kan etter punkt 5 a skattlegges i sokkelstaten fra første dag, men hvis arbeidsgiver ikke er bosatt i sokkelstaten, kan sokkelstaten kun beskatte lønnsinntekten såfremt arbeidet er utført i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 30 dager i løpet av noen tolv måneders periode.

Punkt 5 b omhandler inntekt fra lønnsarbeid om bord på skip eller luftfartøy mv. som er omhandlet i punkt 4. Slik inntekt kan beskattes i den stat hvor foretaket som driver slik virksomhet, er hjemmehørende.

Punkt 6 klargjør beskatningssituasjonen med hensyn til visse avhendelsesgevinster som har tilknytning til den stat hvor aktivitetene på kontinentalsokkelen foregår. Det gjelder gevinst ved overføring av rettigheter til undersøkelse eller utnyttelse av naturforekomster, eiendeler som i sokkelstaten benyttes i forbindelse med virksomheten utenfor kysten, eller aksjer hvis verdi skriver seg fra slike rettigheter eller slike eiendeler. Slike gevinster kan skattlegges i sokkelstaten.

Artikkel 21 gjelder annen inntekt som ikke er uttrykkelig omhandlet i avtalens øvrige bestemmelser («annen inntekt»). Bestemmelsen omfatter ikke bare inntekter av en annen art, men også inntekter fra kilder som ikke er nevnt i de øvrige bestemmelser i avtalen. Slike inntekter skal bare kunne skattlegges i den stat hvor mottakeren er bosatt, med mindre inntekten er knyttet til et fast driftssted i virksomhetslandet. I så fall kan inntekten beskattes i virksomhetslandet.

Artikkel 22 gir regler om fremgangsmåten for å unngå dobbeltbeskatning. Etter punkt 1 skal kreditmetoden benyttes som metode for å elimi-

nere dobbeltbeskatning. Dette innebærer at Norge som bostedsstat skal gi fradrag i utlignet norsk skatt for den skatt som er betalt i Kypros på samme inntekt, begrenset oppad til beregnet norsk skatt på den samme inntekten.

For inntekter som i henhold til avtalen er unntatt fra beskatning i Norge, kan Norge likevel ta slik inntekt med i beregningsgrunnlaget for skatten på denne personens gjenværende inntekt.

Artikkel 23 inneholder bestemmelser om ikke-diskriminering.

Artikkel 24 regulerer fremgangsmåten ved inngåelse av gjensidige avtaler mellom de kompetente myndigheter i de to stater.

Etter punkt 1 kan en skattyter som mener at det er truffet tiltak i den ene eller i begge stater, som medfører eller vil medføre en beskatning i strid med skatteavtalen, ta dette opp med den kompetente myndighet i den stat hvor han er eller mener seg bosatt. Fristen for å ta opp slike saker er tre år etter at skattyteren fikk den første underretningen om de tiltakene som medfører eventuell avtalestridig beskatning.

Den kompetente myndighet som mottar en slik henvendelse, kan ensidig løse saken dersom den mener at det lar seg gjøre. I motsatt fall følger det av punkt 2 at det kan tas kontakt med den kompetente myndighet i den annen stat med sikte på en gjensidig løsning.

Etter punkt 3 kan de kompetente myndigheter ved gjensidig avtale også løse vanskeligheter eller tvil om fortolkningen av skatteavtalen. De kan også rådføre seg med hverandre med tanke på å unngå dobbeltbeskatning i de mulige tilfeller som ikke er løst i avtalen.

Artiklene 25 og 26 inneholder bestemmelser om henholdsvis utveksling av opplysninger og bistand til innfordring av skattekrav. Disse bestemmelsene er i overensstemmelse med OECDs mønsteravtale. Oppdatering av avtalebestemmelser om slik administrativt skattesamarbeid er et viktig formål ved reforhandling av eldre skatteavtaler.

Artikkel 27 inneholder særlige regler for medlemmer av diplomatiske stasjoner eller konsulat.

Artiklene 28 og 29 inneholder sluttbestemmelser (ikrafttredelse og opphør).

Etter artikkel 28 skal statene underrette hverandre når de nødvendige tiltak for å sette avtalen i kraft er gjennomført. Avtalen trer i kraft på datoen for den siste av disse underrettelser. For Norges del får avtalen virkning for alle inntektsskatter skatter som vedrører det inntektsåret som begynner på eller etter første dag i januar i kalenderåret som følger etter det år avtalen trer i kraft. Artikkel 26 om bistand til innfordring får virkning fra den dato Norge mottar skriftlig bekreftelse på at Kypros er i stand til å yte slik bistand til innfordring av skatter.

Finansdepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Kypros, undertegnet i Nicosia 24. februar 2014.

Vi HARALD, Norges Konge,

stadfester:

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Kypros, undertegnet i Nicosia 24. februar 2014 i samsvar med et vedlagt forslag.

**Forslag
til vedtak om samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom
Norge og Kypros, undertegnet i Nicosia 24. februar 2014**

I

Stortinget samtykker til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Kypros, undertegnet i Nicosia 24. februar 2014.

Vedlegg 1

Convention between the Kingdom of Norway and the Republic of Cyprus for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to taxes on income

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Kypros for å unngå dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt

The Government of the Kingdom of Norway and the Government of the Republic of Cyprus desiring to conclude a Convention for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

Regjeringen i Kongeriket Norge og Regjeringen i Republikken Kypros, som ønsker å inngå en overenskomst for å unngå dobbeltbeskatning og forebygge skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt, er blitt enige om følgende:

Article 1

Persons Covered

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Artikkel 1

Personer som omfattes av overenskomsten

Denne overenskomst gjelder for personer som er bosatt i en av eller i begge avtalestatene.

Article 2

Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:
 - a. in the case of Norway:
 - i. the national tax on income (inntektskatt til staten);
 - ii. the county municipal tax on income (inntektsskatt til fylkeskommunen);
 - iii. the municipal tax on income (inntektskatt til kommunen);

Artikkel 2

Skatter som omfattes av overenskomsten

1. Denne overenskomst gjelder for skatter av inntekt som pålegges på vegne av en avtalestat eller dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til hvordan de oppkreves.
2. Som skatter av inntekt anses alle skatter som utskrives av den samlede inntekt eller av deler av inntekten, herunder skatter av gevinst ved avhendelse av løsøre eller fast eiendom, så vel som skatter av verdistigning.
3. De eksisterende skattene som overenskomsten gjelder for er særlig:
 - a. i Norge:
 - i. inntektsskatten til staten;
 - ii. inntektsskatten til fylkeskommunen;
 - iii. inntektsskatten til kommunen;

Samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Kypros, undertegnet i Nicosia 24. februar 2014

- iv. the national tax relating to income from the exploration for and the exploitation of submarine petroleum resources and activities and work relating thereto, including pipeline transport of petroleum produced (skatt til staten vedrørende inntekt i forbindelse med undersøkelse etter og utnyttelse av undersjøiske petroleumsforekomster og dertil knyttet virksomhet og arbeid, herunder rørledningstransport av utvunnet petroleum); and
 - v. the national tax on remuneration to non-resident artistes (skatt til staten på honorar til utenlandske artister); (hereinafter referred to as “Norwegian tax”);
- b. in the case of Cyprus:
- i. the income tax;
 - ii. the corporate income tax;
 - iii. the special contribution for the Defence of the Republic; and
 - iv. the capital gains tax, (hereinafter referred to as “Cyprus tax”).
4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.
- iv. skatten til staten av inntekt vunnet ved undersøkelse etter og utnyttelse av undersjøiske petroleumsforekomster og dertil knyttet virksomhet og arbeid, herunder rørledningstransport av utvunnet petroleum; og
 - v. skatten til staten på honorar til utenlandske artister, (i det følgende kalt «norsk skatt»),
- b. i Kypros:
- i. inntektsskatten;
 - ii. inntektsskatten for selskaper;
 - iii. det særskilte bidraget til forsvar av Republikken; og
 - iv. formuesgevinstskatten, (i det følgende kalt «kyprisk skatt»).
4. Denne overenskomsten skal også gjelde for alle skatter av vesentlig lignende art, som i tillegg til eller i stedet for de eksisterende skattene blir utskrevet etter tidspunktet for undertegningen av denne overenskomst. De kompetente myndigheter i avtalestatene skal underrette hverandre om enhver viktig endring som er foretatt i deres skattelovgivning.

Article 3

General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a. the term “Norway“ means the Kingdom of Norway, and includes the land territory, internal waters, the territorial sea and the area beyond the territorial sea where the Kingdom of Norway, according to Norwegian legislation and in accordance with international law, may exercise her rights with respect to the seabed and subsoil and their natural resources; the term does not comprise Svalbard, Jan Mayen and the Norwegian dependencies (“biland”);
 - b. the term “Cyprus“ means the Republic of Cyprus and, when used in a geographical sense, includes the national territory, the

Artikkel 3

Alminnelige definisjoner

1. Hvis ikke annet fremgår av sammenhengen har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:
 - a. «Norge» betyr Kongeriket Norge, landterritoriet, indre farvann, sjøterritoriet og områdene utenfor sjøterritoriet, hvor Kongeriket Norge, i overensstemmelse med norsk lovgivning og folkeretten, kan utøve sine rettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen samt deres naturforekomster. Utrykket omfatter ikke Svalbard, Jan Mayen og de norske biland;
 - b. «Kypros» betyr Republikken Kypros og omfatter, når brukt i geografisk betydning, det nasjonale territoriet, dens territorialfar-

- territorial sea thereof as well as any area outside the territorial sea, including the contiguous zone, the exclusive economic zone and the continental shelf, which has been or may hereafter be designated, under the laws of Cyprus and in accordance with international law, as an area within which Cyprus may exercise sovereign rights or jurisdiction;
- c. the terms “a Contracting State“ and “the other Contracting State“ mean Norway or Cyprus, as the context requires;
 - d. the term “person“ includes an individual, a company and any other body of persons;
 - e. the term “company“ means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - f. the term “enterprise“ applies to the carrying on of any business;
 - g. the terms “enterprise of a Contracting State“ and “enterprise of the other Contracting State“ mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - h. the term “international traffic“ means any transport by a ship or aircraft, except when the ship or aircraft is operated solely between places in a Contracting State;
 - i. the term “competent authority“ means:
 - i. in Norway, the Minister of Finance or the Minister’s authorised representative;
 - ii. in Cyprus, the Minister of Finance or the Minister’s authorised representative;
 - j. the term “national”, in relation to a Contracting State, means:
 - i. any individual possessing the nationality or citizenship of that Contracting State; and
 - ii. any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in that Contracting State;
 - k. the term “business“ includes the performance of professional services and of other activities of an independent character.
2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention
- vann så vel som ethvert område utenfor territorialfarvannet, herunder den tilstøtende sonen, den eksklusive økonomiske sonen og kontinentalsokkelen som har vært eller heretter kan bli betegnet i lovgivning i Kypros og i overenstemmelse med folkeretten, som et område hvor Kypros kan utøve statssuverenitet eller jurisdiksjon;
- c. «en avtalestat» og «den annen avtalestat» betyr Norge eller Kypros slik det fremgår av sammenhengen;
 - d. «person» omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenslutning av personer;
 - e. «selskap» betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som i skattemessig henseende behandles som en juridisk person;
 - f. «foretak» brukes om enhver form for virksomhet;
 - g. «foretak i en avtalestat» og «foretak i den annen avtalestat» betyr henholdsvis et foretak som drives av en person bosatt i en avtalestat og et foretak som drives av en person bosatt i den annen avtalestat;
 - h. «internasjonal transport» betyr enhver transport med skip eller luftfartøy unntatt når skipet eller luftfartøyet går i fart bare mellom steder i en avtalestat;
 - i. «kompetent myndighet» betyr:
 - i. i Norge, finansministeren eller den som har fullmakt fra ministeren;
 - ii. i Kypros, finansministeren eller den som har fullmakt fra ministeren;
 - j. «statsborger» i en avtalestat betyr:
 - i. enhver fysisk person som er statsborger av denne avtalestat; og
 - ii. enhver juridisk person, interessentskap eller sammenslutning som erverver sin status som sådan i henhold til gjeldende lovgivning i denne avtalestat;
 - k. «virksomhet» omfatter utøvelsen av selvstendige tjenester og av andre aktiviteter av uavhengig karakter.
2. Når en avtalestat på et hvilket som helst tidspunkt bruker bestemmelsene i denne overenskomsten, skal ethvert uttrykk som ikke er definert i overenskomsten, når ikke annet fremgår av sammenhengen, ha den betydning som uttrykket på dette tidspunkt har etter lovgiv-

applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

ningen i denne stat med hensyn til de skatter som overenskomsten gjelder for, og den betydning som uttrykket har etter skattelovgivningen i denne stat, gjelder fremfor den betydningen som uttrykket har etter annen lovgivning i denne stat.

Article 4

Resident

1. For the purposes of this Convention, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - a. he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - b. if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
 - c. if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
 - d. if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to

Artikkel 4

Bosatt

1. I denne overenskomst betyr uttrykket «person bosatt i en avtalestat» enhver person som etter lovgivningen i denne stat er skattepliktig der på grunnlag av domisil, bosted, stedet for ledelse eller ethvert annet lignende kriterium, og omfatter også denne stat og dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. Uttrykket omfatter imidlertid ikke personer som er skattepliktig i denne stat bare på grunnlag av inntekt fra kilder i denne stat.
2. Når en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 er bosatt i begge avtalestatene, skal personens status avgjøres etter følgende regler:
 - a. personen skal anses for bosatt bare i den avtalestat hvor personen disponerer fast bolig. Hvis personen disponerer fast bolig i begge stater, skal personen anses for bosatt bare i den stat hvor personen har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene);
 - b. hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken stat personen har sentrum for livsinteressene, eller hvis personen ikke disponerer en fast bolig i noen av dem, skal personen anses for bosatt bare i den stat hvor personen har vanlig opphold;
 - c. hvis personen har vanlig opphold i begge stater eller ikke i noen av dem, skal personen anses for bosatt bare i den stat hvor personen er statsborger;
 - d. hvis personen er statsborger av begge stater eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de avtalestater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.
3. Når en annen person enn en fysisk person i følge bestemmelsene i punkt 1 er bosatt i begge avtalestatene, skal den anses for å være bosatt bare i den avtalestat hvor den personen har sin virkelige ledelse. De kompetente myndigheter i avtalestatene skal ved gjensidig avtale søke å avgjøre i hvilken avtalestat den

determine by mutual agreement the Contracting State of which that person shall be deemed to be a resident for the purposes of this Convention. In the absence of a mutual agreement by the competent authorities of the Contracting States, the person shall not be considered a resident of either Contracting State for the purposes of claiming any benefits provided by the Convention, except those provided by Articles 22, 23 and 24.

Article 5

Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” includes especially:
 - a. a place of management;
 - b. a branch;
 - c. an office;
 - d. a factory;
 - e. a workshop, and
 - f. a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. A building site or construction or installation project constitutes a “permanent establishment” only if it lasts more than twelve months.
4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1, 2 and 3, where an enterprise of a Contracting State performs services in the other Contracting State
 - a. through an individual who is present in that other State during a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period, or
 - b. for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period, and these services are performed for the same project or for connected projects through one or more individuals who are present and performing such services in that other State,
 the activities carried on in that other State in performing these services shall be deemed to be carried on through a permanent establishment that the enterprise has in that other State, unless these activities are limited to those mentioned in paragraph 5 which, if performed through a fixed place of business, would not

personen skal anses bosatt for denne overenskomstens formål. I mangel av en gjensidig avtale mellom avtalestatenes kompetente myndigheter skal personen ikke anses som bosatt i noen av avtalestatene som grunnlag for å kunne kreve noen fordeler som følger av overenskomsten, unntatt de som følger av artiklene 22, 23 og 24.

Artikkel 5

Fast driftssted

1. Uttrykket «fast driftssted» betyr i denne overenskomsten et fast forretningssted som foretakets virksomhet helt eller delvis utøves gjennom.
2. Uttrykket «fast driftssted» omfatter særlig:
 - a. et sted hvor foretaket har sin ledelse;
 - b. en filial;
 - c. et kontor;
 - d. en fabrikk;
 - e. et verksted; og
 - f. et bergverk, en olje- eller gasskilde, et steinbrudd eller ethvert annet sted hvor naturforekomster utvinnes.
3. Stedet for et bygningsarbeid, et anleggs- eller et installasjonsprosjekt anses som et «fast driftssted» bare hvis det varer i mer enn tolv måneder.
4. Uansett bestemmelsene i punktene 1, 2 og 3, når et foretak i en avtalestat utfører tjenester i den annen avtalestat
 - a. gjennom en fysisk person som er til stede i denne annen stat i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av noen tolv måneders periode, eller
 - b. i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av noen tolv måneders periode, og disse tjenestene er utført for det samme prosjektet eller tilknyttede prosjekter gjennom en eller flere fysiske personer som er tilstede og utfører slike tjenester i den annen stat,
 skal virksomheten drevet i denne annen stat ved utøvelsen av disse tjenestene, anses for å være drevet gjennom et fast driftssted som foretaket har i denne annen stat. Dette gjelder likevel ikke hvis denne virksomheten er begrenset til å omfatte aktiviteter som nevnt i punkt 5, og som hvis de ble utøvet gjennom et

make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph. For the purposes of this paragraph, services performed by an individual on behalf of one enterprise shall not be considered to be performed by another enterprise through that individual unless that other enterprise supervises, directs or controls the manner in which these services are performed by the individual.

5. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
 - a. the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - b. the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;
 - c. the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - d. the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - e. the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - f. the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.
 6. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 5 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.
- fast forretningssted ikke ville gjort dette faste forretningssted til et fast driftssted etter bestemmelsene i nevnte punkt. For dette punkts formål skal tjenester utført av en fysisk person på vegne av et foretak ikke anses utført av et annet foretak gjennom denne fysiske personen, med mindre dette andre foretaket har oppsyn med, styrer eller kontrollerer måten den fysiske personen utfører tjenestene.
5. Uansett de foranstående punkter i denne artikkel, skal uttrykket «fast driftssted» ikke anses å omfatte:
 - a. bruk av innretninger utelukkende til lagring eller utstilling av varer som tilhører foretaket;
 - b. opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for lagring eller utstilling;
 - c. opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretak;
 - d. opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for innkjøp av varer eller til innsamling av opplysninger for foretaket;
 - e. opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for å drive noen annen aktivitet for foretaket som er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet;
 - f. opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for en kombinasjon av aktiviteter som er nevnt i underpunktene a) til e), forutsatt at det faste forretningssteds samlede virksomhet som skriver seg fra denne kombinasjon, er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet.
 6. Når en person, som ikke er en uavhengig mellommann som punkt 7 gjelder for, opptrer på vegne av et foretak og har, og vanligvis utøver, i en avtalestat fullmakt til å slutte kontrakter på vegne av foretaket, skal foretaket uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2 anses for å ha et fast driftssted i denne stat for enhver virksomhet som denne person påtar seg for foretaket. Dette gjelder likevel ikke hvis virksomheten er begrenset til å omfatte aktiviteter nevnt i punkt 5 og som hvis de ble utøvet gjennom et fast forretningssted ikke ville ha gjort dette faste forretningssted til et fast driftssted etter bestemmelsene i nevnte punkt.

7. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.
8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property (including livestock and equipment used in agriculture and forestry), rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

Article 7

Business Profits

1. Profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise

7. Et foretak skal ikke anses for å ha et fast driftssted i en avtalestat bare fordi det driver forretningsvirksomhet i denne stat gjennom en megler, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.
8. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en avtalestat kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap som er hjemmehørende i den annen avtalestat, eller som utøver forretningsvirksomhet i denne annen stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører ikke i seg selv at et av disse selskaper anses som et fast driftssted for det annet.

Artikkel 6

Inntekt av fast eiendom

1. Inntekt som en person bosatt i en avtalestat erverver av fast eiendom (herunder inntekt av jordbruk eller skogbruk) som ligger i den annen avtalestat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Uttrykket «fast eiendom» skal ha den betydning som det har etter lovgivningen i den avtalestat hvor vedkommende eiendom ligger. Uttrykket skal under enhver omstendighet omfatte tilbehør til fast eiendom (herunder besetning og redskaper som anvendes i jordbruk og skogbruk), rettigheter som er undergitt privatrettens regler om fast eiendom, bruksrett til fast eiendom og rett til varierende eller faste ytelser som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skip og luftfartøy skal ikke anses som fast eiendom.
3. Bestemmelsene i punkt 1 gjelder for inntekt som erverves ved direkte bruk, utleie eller ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.
4. Bestemmelsene i punktene 1 og 3 gjelder også for inntekt av fast eiendom som tilhører et foretak.

Artikkel 7

Fortjeneste ved forretningsvirksomhet

1. Fortjenesten til et foretak i en avtalestat skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre foretaket utøver forretningsvirksomhet i den annen avtalestat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretaket utøver slik forretningsvirk-

carries on business as aforesaid, the profits that are attributable to the permanent establishment in accordance with the provisions of paragraph 2 may be taxed in that other State.

2. For the purposes of this Article and Article 22, the profits that are attributable in each Contracting State to the permanent establishment referred to in paragraph 1 are the profits it might be expected to make, in particular in its dealings with other parts of the enterprise, if it were a separate and independent enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions, taking into account the functions performed, assets used and risks assumed by the enterprise through the permanent establishment and through the other parts of the enterprise.
3. Where, in accordance with paragraph 2, a Contracting State adjusts the profits that are attributable to a permanent establishment of an enterprise of one of the Contracting States and taxes accordingly profits of the enterprise that have been charged to tax in the other State, the other Contracting State shall, to the extent necessary to eliminate double taxation, make an appropriate adjustment if it agrees with the adjustment made by the first-mentioned State; if the other Contracting State does not so agree, the Contracting States shall eliminate any double taxation resulting therefrom by mutual agreement.
4. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

Shipping, Air Transport and Containers

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.
2. Profits of an enterprise of a Contracting State from the use, maintenance or rental of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise in international traffic shall be taxable only in that State, except insofar as those containers or trailers and related equipment are used for transport solely between places within the other Contracting State.

somhet, kan den fortjeneste som kan tilskrives det faste driftsstedet i medhold av bestemmelsene i punkt 2, skattlegges i denne annen stat.

2. Ved anvendelsen av denne artikkel og artikkel 22 skal den fortjeneste som i hver avtalestat kan tilskrives det faste driftsstedet som nevnt i punkt 1, særlig med hensyn til dets disposisjoner med andre deler av foretaket, være den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretak som utøvet samme eller lignende virksomhet under de samme eller lignende forhold og det tas hensyn til funksjoner som utføres, eiedeler som brukes og risikoer som bæres av foretaket gjennom det faste driftsstedet og gjennom de andre delene av foretaket.
3. I tilfelle hvor en avtalestat i medhold av punkt 2 justerer fortjenesten som kan tilskrives et fast driftssted til et foretak i en av avtalestatene og skattlegger i samsvar med dette den fortjeneste som foretaket er blitt skattlagt for i den annen stat, da skal denne annen stat, så langt det er nødvendig, foreta en passende justering for å eliminere dobbeltbeskatning hvis denne annen stat er enig i den justeringen som den førstnevnte stat har foretatt. Hvis den annen avtalestat ikke er enig, skal avtalestatene ved gjensidig overenskomst avhjelpe enhver dobbeltbeskatning som oppstår ved den foretatte justering.
4. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomsten, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

Artikkel 8

Internasjonal transport

1. Fortjenesten til et foretak i en avtalestat fra driften av skip eller luftfartøy i internasjonal transport skal bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Fortjenesten til et foretak i en avtalestat fra bruk, vedlikehold eller utleie av containere (innbefattet tilhengere og tilknyttet utstyr for transport av containere) benyttet til transport av varer skal bare kunne skattlegges i denne stat, unntatt i den utstrekning disse containere eller tilhengere og tilknyttet utstyr er benyttet til transport utelukkende mellom steder i den annen avtalestat.

3. For the purpose of this Article profits from the operation of ships or aircraft in international traffic include profits from the rental of ships or aircraft on a full (time or voyage) basis and on a bare-boat basis operated in international traffic.
4. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall also apply to profits derived from the participation in a pool, a joint business or in an international operating agency.

Article 9

Associated Enterprises

1. Where
 - a. an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - b. the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,
 and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.
2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits, if that State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Artikkel 9

Foretak med fast tilknytning til hverandre

1. I tilfelle hvor
 - a. et foretak i en avtalestat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i den annen avtalestat, eller
 - b. samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i en avtalestat og et foretak i den annen avtalestat,
 og det i slike tilfelle mellom de to foretak blir avtalt eller pålagt vilkår i deres kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretak, kan enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville ha tilfalt et av foretakene, men i kraft av disse vilkår ikke har tilfalt dette, medregnes i og skatlegges sammen med dette foretakets fortjeneste.
2. I tilfelle hvor en avtalestat medregner i fortjeningen til et foretak som er hjemmehørende i denne stat – og skatlegger i samsvar med dette – fortjeneste som et foretak i den annen avtalestat er blitt skattlagt for i denne annen stat, og denne medregnede fortjeneste er fortjeneste som ville ha tilfalt foretaket i den førstnevnte stat dersom vilkårene som ble avtalt mellom foretakene hadde vært slike som ville ha blitt avtalt mellom uavhengige foretak, skal denne annen stat foreta en passende justering av den skatt som er beregnet der av denne fortjeneste, hvis denne staten anser justeringen som berettiget. Ved slik justering skal det tas hensyn til denne overenskomsts øvrige bestemmelser, og de kompetente myndigheter i avtalestatene skal om nødvendig rådføre seg med hverandre.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - a. 0 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;
 - b. 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. Where dividends are derived and beneficially owned by the Government of a Contracting State, such dividends shall be taxable only in that State. For the purposes of this paragraph, the term “Government of a Contracting State” shall include:
 - a. In the case of Norway:
 - i. the Central Bank of Norway;
 - ii. the Government Pension Fund Global;
 - iii. a statutory body or any institution wholly or mainly owned by the Government of Norway as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States;
 - b. In the case of Cyprus :
 - i. the Central Bank of Cyprus ;
 - ii. the Social Insurance Fund;
 - iii. the Government Pension Fund;
 - iv. a statutory body or any institution wholly or mainly owned by the Government of Cyprus as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.
4. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights that is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is

Artikkel 10

Utbytte

1. Utbytte som utbetales fra et selskap hjemmehørende i en avtalestat til en person bosatt i den annen avtalestat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slikt utbytte kan imidlertid også skattlegges i den avtalestat hvor selskapet som utdeler utbyttet er hjemmehørende og i henhold til denne stats lovgivning, men hvor den virkelige eier av utbyttet er bosatt i den annen avtalestat, skal den skatt som ilegges ikke overstige:
 - a. 0 prosent av utbyttets bruttobeløp hvis den virkelige eier er et selskap (med unntak av interessentskap) som direkte innehar minst 10 prosent av kapitalen i det selskap som utdeler utbyttet;
 - b. 15 prosent av utbyttets bruttobeløp i alle andre tilfelle.
Bestemmelsene i dette punkt berører ikke skattleggingen av selskapet for så vidt angår den fortjeneste som utbyttet utdeles av.
3. Når regjeringen i en avtalestat mottar og er den virkelige eier av utbytte, skal slikt utbytte bare kunne skattlegges i denne stat. Ved anvendelsen av dette punkt skal uttrykket «regjeringen i en avtalestat» omfatte:
 - a. i Norge:
 - i. Norges Bank;
 - ii. Statens pensjonsfond utland; og
 - iii. et offentligrettslig organ eller en institusjon som helt eller i det vesentlige eies av regjeringen i Norge, og som de kompetente myndigheter i avtalestatene til enhver tid enes om.
 - b. i Kypros:
 - i. the Central Bank of Cyprus;
 - ii. the Social Insurance Fund;
 - iii. the Government Pension Fund;
 - iv. et offentligrettslig organ eller en institusjon som helt eller i det vesentlige eies av regjeringen i Kypros, og som de kompetente myndigheter i avtalestatene til enhver tid enes om.
4. Uttrykket «utbytte» i denne artikkel betyr inntekt av aksjer eller andre rettigheter som ikke er gjeldsfordringer, med rett til andel i overskudd, så vel som inntekt av andre selskapsrettigheter som etter lovgivningen i den stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, er undergitt den samme skattemessige behand-

a resident, and income from arrangements carrying the right to participate in profits to the extent so characterised under the laws of the Contracting State in which the income arises.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident through a permanent establishment situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.
2. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.
3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establish-

ling som inntekt av aksjer. Som utbytte regnes også inntekt fra ordning med rett til andel i overskudd i den utstrekning den betegnes som det etter lovgivningen i den avtalestat hvor inntekten skriver seg fra.

5. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 gjelder ikke når den virkelige eier av utbyttet er bosatt i en avtalestat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen avtalestat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, og de rettigheter hvorav utbyttet utdeles reelt er knyttet til det faste driftssted. I så fall gjelder bestemmelsene i artikkel 7.
6. Når et selskap hjemmehørende i en avtalestat erverver fortjeneste eller inntekt fra den annen avtalestat, kan denne annen stat ikke skattlegge utbytte utdelt av selskapet, med mindre utbyttet er betalt til en person bosatt i denne annen stat, eller de rettigheter som utbyttet utdeles av reelt er knyttet til et fast driftssted i denne annen stat, og kan heller ikke skattlegge selskapets ikke-utdelte overskudd, selv om det utdelte utbyttet eller det ikke-utdelte overskudd helt eller delvis består av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra denne annen stat.

Artikkel 11

Renter

1. Renter som skriver seg fra en avtalestat og utbetales til en person bosatt i den annen avtalestat som er den virkelige rettighetshaver til rentene, skal bare kunne skattlegges i denne annen stat.
2. Uttrykket «renter» i denne artikkel betyr inntekt av fordringer av enhver art, uansett om de er sikret ved pant eller ikke eller medfører rett til å delta i skyldnerens overskudd. Uttrykket omfatter særlig inntekt av statsobligasjoner og andre obligasjoner eller gjeldsbrev, herunder agiobeløp og tilleggsbetalinger som knytter seg til slike obligasjoner eller gjeldsbrev. Straffetillegg for sen betaling anses ikke som renter etter denne artikkel.
3. Bestemmelsene i punkt 1 gjelder ikke når den virkelige rettighetshaver til rentene er bosatt i en avtalestat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen avtalestat hvor rentene skriver seg fra, og den fordring

ment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

4. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.
2. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, and films or tapes for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
4. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are

som foranlediger rentebetalingen er reelt knyttet til det faste driftsstedet. I så fall gjelder bestemmelsene i artikkel 7.

4. Når rentebeløpet, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver til rentene eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den gjeld som det erlegges for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighetshaveren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, gjelder bestemmelsene i denne artikkel bare for det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av avtalestatene hvorunder det tas hensyn til denne overenskomstens øvrige bestemmelser.

Artikkel 12

Royalty

1. Royalty som skriver seg fra en avtalestat og utbetales til en person bosatt i den annen avtalestat som er den virkelige rettighetshaver til royaltyen, skal bare kunne skattlegges i denne annen stat.
2. Uttrykket «royalty» i denne artikkel betyr betaling av enhver art som mottas som vederlag for bruken av, eller retten til å bruke, enhver opphavsrett til verker av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter, herunder kinematografiske filmer, og filmer eller bånd for radio eller fjernsynsutsendelse, alle slags patenter, varemerker, mønster eller modeller, tegninger, hemmelige formler eller fremstillingsmåter, eller for opplysninger om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer.
3. Bestemmelsene i punkt 1 gjelder ikke når den virkelige rettighetshaver til royaltyen er bosatt i en avtalestat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen avtalestat hvor royaltyen skriver seg fra, og den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royaltyen, reelt er knyttet til det faste driftsstedet. I så fall gjelder bestemmelsene i artikkel 7.
4. Når royaltybeløpet, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver til royaltyen eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for,

paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighets-
haveren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare gjelde for det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av avtalestatene hvorunder det tas hensyn til denne overenskomstens øvrige bestemmelser.

Article 13

Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.
3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic, or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that State.
4. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise in international traffic shall be taxable only in that State, except insofar as those containers or trailers and related equipment are used for transport solely between places within the other Contracting State.
5. Gains from the alienation of any property, other than that referred to in the preceding paragraphs, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Artikkel 13

Formuesgevinst

1. Gevinst som en person bosatt i en avtalestat erverver ved avhendelse av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6, og som ligger i den annen avtalestat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretak i en avtalestat har i den annen avtalestat, herunder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretaket), kan skattlegges i denne annen stat.
3. Gevinst oppebåret av et foretak i en avtalestat ved avhendelse av skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart, eller løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøy skal bare kunne skattlegges i denne stat.
4. Gevinst som erverves av en person bosatt i en avtalestat ved avhendelse av containere (herunder tilhengere og tilknyttet utstyr for transport av containere) benyttet til transport av varer, skal bare kunne skattlegges i denne stat, unntatt i den utstrekning disse containere eller tilhengere og tilknyttet utstyr er benyttet til transport utelukkende mellom steder i den annen avtalestat.
5. Gevinst ved avhendelse av enhver annen formuesgjenstand enn dem som er omhandlet i de foranstående punkter skal bare kunne skattlegges i den avtalestat hvor avhenderen er bosatt.

Article 14

Income from employment

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17 and 18, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is

Artikkel 14

Inntekt fra lønnsarbeid

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 15, 17 og 18, skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en avtalestat mottar for lønnsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre lønnsarbeidet er

exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - a. the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve months period commencing or ending in the fiscal year concerned, and
 - b. the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
 - c. the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in that other State.
3. Paragraph 2 of this Article shall not apply to remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State and paid by, or on behalf of, an employer who is a resident of the first-mentioned State if:
 - a. the recipient renders services in the course of that employment to a person other than the employer who is a resident of that other State or has a permanent establishment in that other State, and who directly or indirectly, supervises, directs or controls the manner in which those services are performed; and
 - b. the employer is not responsible for the outcome of the work performed by the recipient.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 15

Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or of a similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

utført i den annen avtalestat. Hvis arbeidet er utført i den annen avtalestat, kan godtgjørelse som skrives derfra, skattlegges i denne annen stat.

2. Uansett bestemmelsene i punkt 1, skal godtgjørelse som en person bosatt i en avtalestat mottar for lønnsarbeid utført i den annen avtalestat, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat, dersom:
 - a. mottakeren oppholder seg i den annen stat i ett eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 183 dager i løpet av noen tolv måneders periode som begynner eller slutter i det angjeldende inntektsår, og
 - b. godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av, en arbeidsgiver som ikke er bosatt i den annen stat, og
 - c. godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted som arbeidsgiveren har i denne annen stat.
3. Bestemmelsene i punkt 2 gjelder ikke for godtgjørelse som en person bosatt i en avtalestat mottar for arbeid utført i den annen avtalestat og som er betalt av, eller på vegne av, en arbeidsgiver som er bosatt i den førstnevnte stat, hvis:
 - a. mottakeren i løpet av ansettelsesforholdet yter tjenester til en annen person enn arbeidsgiveren som direkte eller indirekte har oppsyn med, styrer eller kontrollerer den måten tjenestene utføres på; og
 - b. arbeidsgiveren ikke er ansvarlig for resultatet av det arbeidet som mottakeren utfører.
4. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel, kan godtgjørelse av en person bosatt i en avtalestat mottatt for lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart av et foretak i den annen avtalestat, skattlegges i denne annen stat.

Artikkel 15

Styregodtgjørelse

Styregodtgjørelse og lignende vederlag som mottas av en person bosatt i en avtalestat, i egenskap av medlem av styret eller lignende organ i et selskap som er hjemmehørende i den annen avtalestat, kan skattlegges i denne annen stat.

*Article 16***Artistes and Sportsmen**

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities performed in a Contracting State by entertainers or sportsmen if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of one or both of the Contracting States or political subdivisions or local authorities thereof. In such a case, the income is taxable only in the Contracting State in which the entertainer or the sportsman is a resident.

*Article 17***Pensions, Annuities, Payments under a Social Security System and Alimony**

1. Pensions, annuities and other similar payments, including payments under a social security system, arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. However, such payments may also be taxed in the state in which they arise, but the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount.
3. The term “annuity“ means a stated sum payable to an individual periodically at stated times during his life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.
4. Alimony and other maintenance payments paid to a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State. However, any alimony or other maintenance payment paid by a resident of one of the Contracting States to a

*Artikkel 16***Artister og idrettsutøvere**

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 7 og 14, kan inntekt som en person bosatt i en avtalestat erverver ved personlig virksomhet utøvet i den annen avtalestat som artist, så som skuespiller, filmskuespiller, radio- eller fjernsynsartist eller musiker, eller som idrettsutøver, skattlegges i denne annen stat.
2. Når inntekt som skriver seg fra personlig virksomhet utøvet av en artist eller en idrettsutøver i denne egenskap, ikke tilfaller artisten eller idrettsutøveren selv, men en annen person, kan inntekten, uansett bestemmelsene i artiklene 7 og 14, skattlegges i den avtalestat hvor artisten eller idrettsutøveren utøver virksomheten.
3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse på inntekt som skriver seg fra virksomhet som artister eller idrettsutøvere utøver i en avtalestat hvis besøket i denne staten er helt eller i det vesentlige understøttet av offentlige midler fra den ene eller begge avtalestatene eller en av deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. I et slikt tilfelle skal inntekten skattlegges bare i den staten der artisten eller idrettsutøveren er bosatt.

*Artikkel 17***Pensjoner, livrenter, trygdeytelser og underholdsbidrag**

1. Pensjoner, livrenter og andre lignende utbetalinger, herunder trygdeytelser som skriver seg fra en avtalestat og som betales til en person bosatt i den annen avtalestat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slike utbetalinger kan imidlertid også skattlegges i den stat hvor de skriver seg fra, men den skatt som ilegges skal ikke overstige 15 prosent av bruttobeløpet.
3. Uttrykket «livrente» betyr et fastsatt beløp som betales til en fysisk person periodisk til fastsatte tider i løpet et bestemt antall år, eller på livstid, i henhold til en forpliktelse til å foreta utbetalingene som motytelse for dertil svarende dekkende og fullt vederlag.
4. Underholdsbidrag og annet beløp til underhold som betales til en person bosatt i en avtalestat skal bare kunne skattlegges i denne stat. Imidlertid skal ethvert underholdsbidrag eller annet beløp til underhold som betales av en

resident of the other Contracting State, shall, to the extent it is not allowable as a relief to the payer, be taxable only in the first-mentioned State.

person bosatt i en avtalestat til en person bosatt i den annen avtalestat, i den utstrekning det ikke er fradragsberettiget for betaleren, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat.

Article 18

Government Service

1. a. Salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
- b. However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - i. is a national of that State; or
 - ii. did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. The provisions of Articles 14, 15 and 16 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Artikkel 18

Offentlig tjeneste

1. a. Lønn og annen lignende godtgjørelse som betales av en avtalestat, eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, til en fysisk person for tjenester som er ytet denne stat eller forvaltningsmyndighet, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
- b. Slik lønn og annen lignende godtgjørelse skal imidlertid kunne skattlegges bare i den annen avtalestat hvis tjenestene er utført i denne stat og mottakeren er bosatt i denne stat og:
 - i. er statsborger av denne stat; eller
 - ii. ikke bosatte seg i denne stat bare i den hensikt å utføre nevnte tjenester.
2. Bestemmelsene i artiklene 14, 15 og 16 skal få anvendelse på lønn og annen lignende godtgjørelse i fortjenester som er ytet i forbindelse med forretningsvirksomhet drevet av en avtalestat eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter.

Article 19

Students

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Artikkel 19

Studenter

En student eller lærling som oppholder seg i en avtalestat utelukkende for sin utdanning eller opplæring, og som er, eller umiddelbart før sitt opphold i en avtalestat var, bosatt i den annen avtalestat, skal ikke skattlegges i den førstnevnte stat for beløp som han mottar til underhold, utdanning eller opplæring, forutsatt at disse beløp skrives fra kilder utenfor denne stat.

Article 20

Activities Outside the Coast

1. The provisions of this Article shall apply notwithstanding any other provision of this Convention.
2. A person who is a resident of a Contracting State and carries on activities offshore in the other Contracting State in connection with the exploration or exploitation of the seabed or

Artikkel 20

Virksomhet utenfor kysten

1. Bestemmelsene i denne artikkel gjelder uansett enhver annen bestemmelse i denne overenskomst.
2. En person som er bosatt i en avtalestat og driver virksomhet utenfor kysten av den annen avtalestat knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller

- subsoil or their natural resources situated in that other State shall, subject to paragraphs 3 and 4 of this Article, be deemed in relation to those activities to be carrying on business in that other State through a permanent establishment situated therein.
3. The provisions of paragraph 2 and sub-paragraph b) of paragraph 6 shall not apply where the activities are carried on for a period not exceeding 30 days in the aggregate in any twelve months period commencing or ending in the fiscal year concerned. However, for the purposes of this paragraph:
 - a. activities carried on by an enterprise associated with another enterprise shall be regarded as carried on by the enterprise with which it is associated if the activities in question are substantially the same as those carried on by the last-mentioned enterprise;
 - b. two enterprises shall be deemed to be associated if:
 - i. an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or at least 30 percent of capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - ii. the same person or persons participate directly or indirectly in the management, control or at least 30 percent of the capital of both enterprises.
 4. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the transportation of supplies or personnel to a location, or between locations, where activities in connection with the exploration or exploitation of the seabed or subsoil or their natural resources are being carried on in a Contracting State, or from the operation of tugboats and other vessels auxiliary to such activities, shall be taxable only in the Contracting State of which the enterprise is a resident.
 - a. Subject to sub-paragraph b) of this paragraph, salaries, wages and similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment connected with the exploration or exploitation of the seabed or subsoil or their natural resources situated in the other Contracting State may, to the extent that the duties are performed offshore in that other State, be taxed in that other State. However, such remuneration shall be taxable only in the first-mentioned State if the employment is
 - deres naturforekomster i denne annen stat, skal, med forbehold av punktene 3 og 4 i denne artikkel, anses for å drive virksomhet i denne annen stat gjennom et fast driftssted der med hensyn til denne virksomhet.
 3. Bestemmelsene i punkt 2 og punkt 6 b) i denne artikkel får ikke anvendelse dersom virksomheten er utøvet i ett eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 30 dager i løpet av noen tolv måneders periode som begynner eller slutter i det angjeldende inntektsår. Ved anvendelsen av dette punkt skal imidlertid følgende gjelde:
 - a. virksomhet utøvet av et foretak som er tilknyttet et annet foretak skal anses for å være utøvet av det foretak det er tilknyttet hvis den angjeldende virksomhet i vesentlig grad er den samme som den virksomhet som det sistnevnte foretak utøver;
 - b. to foretak skal anses som foretak med fast tilknytning til hverandre dersom:
 - i. et foretak i en avtalestat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller med minst tretti prosent av kapitalen i et foretak i den annen avtalestat, eller
 - ii. samme person eller personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller med minst tretti prosent av kapitalen i begge foretakene.
 4. Fortjeneste ervervet av et foretak i en avtalestat ved transport av forsyninger eller personell til et område eller mellom områder hvor det foregår virksomhet tilknyttet undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i en avtalestat, eller ved driften av taubåter og annet hjelpefartøy tilknyttet slik virksomhet, skal bare kunne skattlegges i den stat der foretaket er hjemmehørende.
 - a. Med forbehold av underpunkt b) i dette punkt, kan lønn og annen liknende godtgjørelse som en person bosatt i en avtalestat mottar for lønnsarbeid tilknyttet undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i den annen avtalestat, skattlegges i denne annen stat i den utstrekning arbeidet er utført utenfor kysten av denne stat. Slik godtgjørelse skal imidlertid kunne skattlegges bare i den førstnevnte stat hvis arbeidet er utøvet utenfor kysten, for en arbeidsgi-

carried on offshore for an employer who is not a resident of the other State and provided that the employment is carried on for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned.

- b. Salaries, wages and similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft engaged in the transportation of supplies or personnel to or from a location, or between locations, where activities connected with the exploration or exploitation of the seabed or subsoil or their natural resources are being carried on in the other Contracting State, or in respect of an employment exercised aboard tugboats or other vessels operated auxiliary to such activities, may be taxed in the State of which the enterprise carrying on such activities is a resident.
6. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of:
- a. exploration or exploitation rights; or
 - b. property situated in the other Contracting State and used in connection with the exploration or exploitation of the seabed or subsoil or their natural resources situated in that other State; or
 - c. shares deriving their value or the greater part of their value directly or indirectly from such rights or such property or from such rights and such property taken together, may be taxed in that other State.

In this paragraph “exploration or exploitation rights” means rights to assets to be produced by the exploration or exploitation of the seabed or subsoil or their natural resources in the other Contracting State, including rights to interests in or to the benefit of such assets.

Article 21

Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

ver som ikke er bosatt i den annen stat, og forutsatt at arbeidet er utført der i ett eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 30 dager i løpet av noen tolv måneders periode som begynner eller slutter i det angjeldende inntektsår.

- b. Lønn og annen liknende godtgjørelse som en person bosatt i en avtalestat mottar for lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy som benyttes til transport av forsyninger eller personell til et område eller mellom områder hvor virksomhet tilknyttet undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i den annen avtalestat, eller i anledning lønnsarbeid utført om bord i taubåter eller annet hjelpesfartøy knyttet til slik virksomhet, kan skattlegges i den stat hvor foretaket som utfører slik virksomhet, er bosatt.
6. Gevinst som en person bosatt i en avtalestat erverver ved avhendelse av:
- a. undersøkelses- eller utvinningsrettigheter; eller
 - b. eiendeler som befinner seg i den annen avtalestat og som benyttes i forbindelse med virksomhet tilknyttet undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i denne annen stat; eller
 - c. aksjer hvis verdi helt eller for den vesentligste del, direkte eller indirekte, skrives seg fra slike rettigheter eller slike eiendeler, eller fra slike rettigheter og slike eiendeler sett under ett, kan skattlegges i denne annen stat.
- I dette punkt betyr uttrykket «undersøkelses- eller utvinningsrettigheter» rettigheter til aktiva som skal utvinnes ved undersøkelsen eller utnyttelsen av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i den annen avtalestat, herunder rettigheter til andeler i eller til fordel av slik eiendel.

Artikkel 21

Annen inntekt

1. Inntekter som oppbæres av en person bosatt i en avtalestat, og som ikke er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, skal uansett hvor de skrives seg fra bare kunne skattlegges i denne stat.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

Article 22

Elimination of Double Taxation

In accordance with the provisions and subject to the limitations of the laws of the Contracting States (as may be amended from time to time without changing the general principle hereof):

- a. Where a resident of a Contracting State derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the other Contracting State, the first-mentioned State shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in that other State on that income.
Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in that other State.
- b. Where in accordance with any provision of the Convention income derived by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, that State may nevertheless include such income in the tax base, but shall allow as a deduction from the tax on income that part of the income tax which is attributable to the income derived from the other Contracting State.

Article 23

Non-Discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of

2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse på inntekt, bortsett fra inntekt av fast eiendom som definert i artikkel 6 punkt 2, når mottakeren av slik inntekt er bosatt i en avtalestat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen avtalestat, og den rettighet eller eiendom som inntekten skriver seg fra reelt er knyttet til det faste driftssted. I så fall får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.

Artikkel 22

Unngåelse av dobbeltbeskatning

Med forbehold av bestemmelsene og begrensningene i avtalestatenes lovgivning (som kan undergis endringer uten å påvirke de alminnelige prinsipper i denne artikkel):

- a. Når en person bosatt i en avtalestat erverver inntekt som i overensstemmelse med bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i den annen avtalestat, skal den førstnevnte stat innrømme som fradrag i den skatt som ilegges vedkommende persons inntekt, et beløp som tilsvarende den inntektsskat som er betalt på denne inntekten i den annen stat.
Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av inntektsskatten, beregnet før fradraget er gitt, som kan tilskrives den inntekt som kan skattlegges i denne annen stat.
- b. Når inntekt som erverves av en person bosatt i en avtalestat, i henhold til noen bestemmelse i overenskomsten er unntatt fra beskatning i denne stat, kan denne stat likevel ta den unntatte inntekten med i beregningsgrunnlaget for skatten på denne personens gjenværende inntekt, men skal sette ned skatten med den del av inntektsskatten som kan henføres til den inntekt som erverves fra den annen avtalestat.

Artikkel 23

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere av en avtalestat skal ikke i den annen avtalestat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelser som er eller måtte bli pålagt den annen stats borgere under de samme forhold, særlig med hensyn til bosted. Denne bestemmelse skal, uansett bestemmelsene i artikkel 1,

Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.
3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9 or paragraph 4 of Article 11 and paragraph 4 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.
5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.
6. The provisions of this Article shall apply to taxes covered by this Convention.

Article 24

Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or

også få anvendelse på personer som ikke er bosatt i en av eller begge avtalestatene.

2. Statsløse personer som er bosatt i en avtalestat skal ikke i noen avtalestat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelser som er eller måtte bli pålagt denne annen stats egne borgere under de samme forhold, særlig med hensyn til bosettelse.
3. Beskatningen av et fast driftssted som et foretak i en avtalestat har i den annen avtalestat, skal i denne annen stat ikke være mindre gunstig enn beskatningen av foretak i denne annen stat som utøver samme virksomhet. Denne bestemmelse skal ikke tolkes slik at den forplikter en avtalestat til å innrømme personer bosatt i den annen avtalestat slike personlige fradrag, fritak og nedsettelse ved beskatningen, som den på grunn av sivilstand eller forsørgelsesbyrde innrømmer personer som er bosatt på dens eget område.
4. Med mindre bestemmelsene i artikkel 9 punkt 1, artikkel 11 punkt 4 eller artikkel 12 punkt 4 kommer til anvendelse, skal renter, royalty og andre utbetalinger fra et foretak i en avtalestat til en person bosatt i den annen avtalestat, være fradragsberettiget ved fastsettelsen av foretakets skattepliktige inntekt på de samme vilkår som tilsvarende utbetalinger ville vært om de hadde blitt utbetalt til en person bosatt i den førstnevnte stat.
5. Foretak i en avtalestat hvis kapital helt eller delvis eies eller kontrolleres, direkte eller indirekte av en eller flere personer som er bosatt i den annen avtalestat, skal ikke i den førstnevnte stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelse som andre lignende foretak i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.
6. Bestemmelsene i denne artikkel skal få anvendelse på skatter som omfattes av denne overenskomst.

Artikkel 24

Fremgangsmåte ved inngåelse av gjensidige avtaler

1. Når en person mener at tiltak som er truffet i den ene eller begge avtalestater i forhold til

will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 25

Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

ham medfører eller vil medføre en beskatning som ikke er overensstemmende med bestemmelsene i denne overenskomst, kan han fremme sin sak for den kompetente myndighet i den avtalestat hvor han er bosatt, eller hvis saken faller inn under artikkel 23 punkt 1, for den kompetente myndighet i den avtalestat hvor han er statsborger. Saken må fremmes innen tre år fra den første underretning om tiltak som medfører beskatning i strid med bestemmelsene i denne overenskomst.

2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å finne en tilfredsstillende løsning, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen avtalestat med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende med denne overenskomst. Enhver avtale som måtte komme i stand skal legges til grunn uansett tidsfristene i avtalestatenes interne lovgivning.
3. De kompetente myndigheter i avtalestatene skal ved gjensidig avtale søke å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller anvendelsen av denne overenskomst måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å unngå dobbeltbeskatning i tilfeller som ikke er løst i denne overenskomst.
4. De kompetente myndigheter i avtalestatene kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre, herunder gjennom et felles utvalg bestående av de kompetente myndigheter selv eller deres representanter, med sikte på å få i stand en avtale som omhandlet i de foranstående punkter.

Artikkel 25

Utveksling av opplysninger

1. De kompetente myndigheter i avtalestatene skal utveksle slike opplysninger som er overskuelig relevante for å gjennomføre bestemmelsene i denne overenskomst, eller for forvaltningen eller håndhevingen av de interne lovbestemmelser som gjelder skatter av enhver art som utskrives på vegne av avtalestatene, eller deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. Utveksling skal bare skje i den utstrekning den beskatning som foreskrives, ikke er i strid med denne overenskomst. Utvekslingen av opplysninger er ikke begrenset av artiklene 1 og 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - a. to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - b. to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - c. to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).
4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3, but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.
2. Opplysninger som er mottatt av en avtalestat i henhold til punkt 1 skal behandles som hemmelige på samme måte som opplysninger skaffet til veie med hjemmel i intern lovgivning i denne stat. Opplysningene må bare gjøres tilgjengelige for personer eller myndigheter (herunder domstoler og forvaltningsorganer) som har til oppgave å utligne eller innkreve, eller å gjennomføre tvangsforføyninger eller annen rettsforfølging, avgjøre klager vedrørende de skatter som nevnes i punkt 1, eller føre tilsyn med noe som er nevnt ovenfor. Slike personer eller myndigheter skal nytte opplysningene bare til nevnte formål. De kan gjøre opplysningene tilgjengelige under offentlige rettsmøter eller i judisielle avgjørelser. Uansett det foregående kan informasjon mottatt av en avtalestat brukes til andre formål når slik informasjon kan brukes til slike andre formål med hjemmel i begge staters lovgivning og de kompetente myndigheter i bistandsstaten tillater slik bruk.
3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en avtalestat en forpliktelse til:
 - a. å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen avtalestats lovgivning og administrative praksis;
 - b. å gi opplysninger som ikke kan fremskaffes i henhold til dens egen eller den annen avtalestats lovgivning eller vanlige administrative praksis;
 - c. å gi opplysninger som ville røpe næringsmessige, forretningsmessige, industrielle, kommersielle eller yrkesmessige hemmeligheter eller forretningsmetoder, eller opplysninger som ville stride mot allmenne interesser (ordre public) dersom de ble gjort tilgjengelige.
4. Hvis en avtalestat har anmodet om opplysninger i medhold av denne artikkel, skal den annen avtalestat anvende sine midler for innhenting av opplysninger for å skaffe de anmodede opplysningene, selv om den annen stat ikke selv har behov for slike opplysninger til sine egne skatteformål. Begrensningene i punkt 3 i denne artikkel gjelder for den forpliktelsen som følger av foregående setning, men ikke i noe tilfelle skal disse begrensningene tolkes slik at de tillater en avtalestat å avslå å skaffe opplysninger utelukkende fordi denne stat ikke for sin del har interesse av slike opplysninger.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 26

Assistance in the Collection of Taxes

1. The Contracting States shall lend assistance to each other in the collection of revenue claims. This assistance is not restricted by Articles 1 and 2. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this Article.
2. The term “revenue claim” as used in this Article means an amount owed in respect of taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Convention or any other instrument to which the Contracting States are parties, as well as interest, administrative penalties and costs of collection or conservancy related to such amount.
3. When a revenue claim of a Contracting State is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of collection by the competent authority of the other Contracting State. That revenue claim shall be collected by that other State in accordance with the provisions of its laws applicable to the enforcement and collection of its own taxes as if the revenue claim were a revenue claim of that other State that met the conditions allowing that other State to make a request under this paragraph.
4. When a revenue claim of a Contracting State is a claim in respect of which that State may, under its law, take measures of conservancy with a view to ensure its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of taking measures of conservancy by the competent authority of the other Contracting State. That other State shall take

5. Ikke i noe tilfelle skal bestemmelsene i punkt 3 tolkes slik at de tillater en avtalestat å avslå å fremskaffelse opplysninger utelukkende fordi opplysningene må innhentes fra en bank, annen finansiell institusjon, forvalter eller person som opptrer i egenskap av representant eller fullmektig, eller fordi opplysningene vedrører eierskapsinteresser i en person.

Artikkel 26

Bistand til innfordring av skattekrav

1. Avtalestatene skal yte hverandre bistand til innfordring av skattekrav. Denne bistanden er ikke begrenset av artiklene 1 og 2. De kompetente myndigheter i avtalestatene kan ved gjensidig avtale fastsette hvordan bestemmelsene i denne artikkel skal gjennomføres.
2. Uttrykket «skattekrav» slik det brukes i denne artikkel, betyr et skyldig beløp som vedrører skatter av enhver art som pålegges på vegne av avtalestatene, eller deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, og for så vidt det ikke innebærer beskatning i strid med denne overenskomst eller noen annen overenskomst som avtalestatene har tiltrådt, samt renter, administrative straffetillegg og omkostninger til innfordring og sikring som vedrører slikt beløp.
3. Når en avtalestat etter lovgivningen i denne stat ved tvang kan iverksette innfordringen av et skattekrav som skyldneren på dette tidspunktet etter lovgivningen i denne stat, ikke kan hindre innfordringen av, skal dette skattekravet, etter anmodning fra de kompetente myndigheter i denne stat, godtas av den kompetente myndigheten i den annen avtalestat med hensyn til innfordring. Skattekravet skal innfordres av denne annen stat i samsvar med bestemmelsene i dens lovgivning om tvangsforføyninger og innfordring av dens egne skattekrav, som om skattekravet var den annen stats eget skattekrav som denne annen stat etter dette punkt kunne anmodet om bistand til å innfordre.
4. Når et skattekrav i en avtalestat er et krav som denne stat etter sin lovgivning kan treffe tiltak for å sikre innfordringen av, skal dette kravet etter anmodning fra den kompetente myndigheten i denne stat, godtas av den kompetente myndigheten i den annen avtalestat med hensyn til å treffe sikringstiltak. Denne annen stat skal treffe tiltak for å sikre skattekravet i henhold til sin egen lovgivning som om skattekra-

measures of conservancy in respect of that revenue claim in accordance with the provisions of its laws as if the revenue claim were a revenue claim of that other State even if, at the time when such measures are applied, the revenue claim is not enforceable in the first-mentioned State or is owed by a person who has a right to prevent its collection.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 3 and 4, a revenue claim accepted by a Contracting State for purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, be subject to the time limits or accorded any priority applicable to a revenue claim under the laws of that State by reason of its nature as such. In addition, a revenue claim accepted by a Contracting State for the purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, have any priority applicable to that revenue claim under the laws of the other Contracting State.
6. Proceedings with respect to the existence, validity or the amount of a revenue claim of a Contracting State shall not be brought before the courts or administrative bodies of the other Contracting State.
7. Where, at any time after a request has been made by a Contracting State under paragraph 3 or 4 and before the other Contracting State has collected and remitted the relevant revenue claim to the first-mentioned State, the relevant revenue claim ceases to be
 - a. in the case of a request under paragraph 3, a revenue claim of the first-mentioned State that is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection, or
 - b. in the case of a request under paragraph 4, a revenue claim of the first-mentioned State in respect of which that State may, under its laws, take measures of conservancy with a view to ensure its collection the competent authority of the first-mentioned State shall promptly notify the competent authority of the other State of that fact and, at the option of the other State, the first-mentioned State shall either suspend or withdraw its request.
8. In no case shall the provisions of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - a. to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative

vet var et skattekrav i denne annen stat, selv om skattekravet på det tidspunkt slike tiltak blir iverksatt, ikke kan innføres ved tvang i den førstnevnte stat, eller skyldneren har en rett til å forhindre at det kreves inn.

5. Uansett bestemmelsene i punktene 3 og 4 skal et skattekrav som en avtalestat har godtatt for de formål som nevnes i punktene 3 og 4, ikke på grunn av sin egenskap som skattekrav, undergis de foreldelsesfrister eller få den prioritet som gis et skattekrav i henhold til lovgivningen i denne stat. I tillegg skal et skattekrav som en avtalestat har godtatt for de formål som nevnes i punktene 3 og 4 i denne artikkel, ikke i denne stat få noen form for prioritet som i henhold til lovgivningen i den annen avtalestat gjelder for dette skattekravet.
6. Søksmål om eksistensen eller gyldigheten av eller størrelsen på en avtalestats skattekrav skal ikke fremmes for domstolene eller forvaltningsorganene i den annen avtalestat.
7. Når et skattekrav på noe tidspunkt etter at en avtalestat har fremmet en anmodning etter punktene 3 eller 4, og før den annen avtalestat har innfordret og overført det aktuelle skattekrav til den førstnevnte stat, opphører å være
 - a. når det gjelder en anmodning etter punkt 3, et skattekrav som den førstnevnte stat ved tvang kan iverksette innfordringen av etter lovgivningen i denne stat og som skyldneren på det tidspunkt og i henhold til lovgivningen i denne stat, ikke kan forhindre innfordringen av; eller
 - b. når det gjelder en anmodning etter punkt 4, et skattekrav som det i den førstnevnte stat i henhold til denne stats lovgivning, kan treffes tiltak for å sikre innfordring av, skal den kompetente myndigheten i den førstnevnte stat omgående gi beskjed om disse omstendigheter til den kompetente myndigheten i den annen stat. Den annen stat kan velge om den førstnevnte stat enten skal suspendere eller trekke tilbake sin anmodning.
8. Bestemmelsene i denne artikkel skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en avtalestat en forpliktelse til:
 - a. å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen avta-

- practice of that or of the other Contracting State;
- b. to carry out measures which would be contrary to public policy (ordre public);
 - c. to provide assistance if the other Contracting State has not pursued all reasonable measures of collection or conservancy, as the case may be, available under its laws or administrative practice;
 - d. to provide assistance in those cases where the administrative burden for that State is clearly disproportionate to the benefit to be derived by the other Contracting State.
- lestats lovgivning eller administrative praksis;
- b. å sette i verk tiltak som den anser for å være i strid med allmenne interesser (ordre public);
 - c. å yte bistand dersom den annen avtalestat i henhold til sin lovgivning eller administrative praksis, ikke har benyttet alle rimelige midler med hensyn til henholdsvis innfordring eller sikring;
 - d. å yte bistand i de tilfeller hvor den administrative byrden for denne stat åpenbart ikke står i forhold til den fordel som den annen stat oppnår.

*Article 27***Members of Diplomatic Missions and Consular Posts**

1. Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.
2. Insofar as, due to fiscal privileges granted to members of diplomatic missions and consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special international agreements, income is not subject to tax in the receiving State, the right to tax shall be reserved to the sending State.

*Article 28***Entry into Force**

1. Each of the Contracting States shall notify in writing through diplomatic channels to the other the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Convention.
2. The Convention shall enter into force on the date of receipt of the later of these notifications and shall thereupon have effect:
 - a. in Norway:

with regard to taxes on income relating to the calendar year (including accounting periods beginning in any such year) next following that in which the Convention enters into force and subsequent years;
 - b. in Cyprus:
 - i. with regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid or credited on or after the first day of January next

*Artikkel 27***Medlemmer av diplomatiske stasjoner og konsulat**

1. Intet i denne overenskomsten skal berøre de skattemessige privilegier som tilkommer medlemmer av diplomatiske stasjoner eller konsulat i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.
2. I den utstrekning inntekt ikke er undergitt beskatning i mottakerstaten på grunn av skattemessige privilegier som tilkommer diplomatiske stasjoner eller konsulat i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige internasjonale avtaler, skal beskatningsretten være forbeholdt senderstaten.

*Artikkel 28***Ikrafttredelse**

1. Hver av avtalestatene skal gjennom diplomatiske kanaler skriftlig underrette hverandre om gjennomføringen av de tiltak som er nødvendige for å sette denne overenskomst i kraft. Overenskomsten skal tre i kraft på datoen for den siste av disse underrettelser.
2. Bestemmelsene i denne overenskomsten skal ha virkning:
 - a. I Norge:

for skatt på inntekt vedrørende det kalenderår (inkludert regnskapsperioder som begynner i ethvert slikt år) som etterfølger det år avtalen trer i kraft og etterfølgende år;
 - b. I Kypros:
 - i. for kildeskatter, for beløp betalt eller kreditert på eller etter første dag i januar i det kalenderåret som etterføl-

Samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Kypros, undertegnet i Nicosia 24. februar 2014

- following the date upon which this Convention enters into force; and
- ii. with regard to other taxes, in respect of taxable years beginning on or after the first day of January next following the date upon which the Convention enters into force.
 - c. with regard to Article 26 “Assistance in Collection” the Article shall not have effect until the date Norway receives written confirmation from Cyprus confirming that Cyprus is able to lend such assistance in the collection of taxes.
3. The extension to Cyprus, by notification dated 18 May 1955 of the Convention between the Government of the Kingdom of Norway and the Government of Great Britain and Northern Ireland for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income signed at London on 2 May 1951 shall cease to have effect from the date on which this Convention becomes effective in accordance with paragraph 2 of this Article.
- ger det år overenskomsten trer i kraft; og
- ii. med hensyn til andre skatter vedrørende inntektsår som begynner på eller etter første dag i januar i det kalenderåret som etterfølger det år overenskomsten trer i kraft.
 - c. med hensyn til artikkel 26 «Bistand til innfordring», skal artikkelen ikke få virkning før fra den dato den skriftlige bekreftelsen fra Kypros mottas om at Kypros er i stand til å yte slik bistand til innfordring av skatter.
3. Overenskomsten mellom Kongeriket Norge og Storbritannia og Nord-Irland til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse, undertegnet i London 2. mai 1951 og utvidet til å omfatte Kypros ved note av 18. mai 1955, skal opphøre å ha virkning fra den dato denne overenskomst får virkning i samsvar med punkt 2 i denne artikkel.

Article 29

Termination

1. This Convention shall remain in force indefinitely, but either of the Contracting States may, on or before 30th June in any calendar year beginning after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force, give to the other Contracting State, through diplomatic channels, written notice of termination. In such event, the Convention shall cease to have effect:
 - a. in Norway:
 - with regard to taxes on income relating to the calendar year (including accounting periods beginning in such year) next following that in which the notice is given;
 - b. in Cyprus:
 - i. with regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid or credited after the end of the calendar year in which such notice is given; and
 - ii. with regard to other taxes, in respect of taxable years beginning after the end of the calendar year in which such notice is given.

Artikkel 29

Opphør

1. Denne overenskomsten skal forbli i kraft på ubestemt tid, men hver avtalestat kan bringe overenskomsten til opphør ved å gi skriftlig varsel om opphør gjennom diplomatiske kanaler innen 30. juni i noe kalenderår som følger etter en periode på fem år fra datoen da overenskomsten trer i kraft. I så fall skal overenskomsten opphøre å ha virkning:
 - a. I Norge:
 - for skatt på inntekt vedrørende det kalenderår (inkludert regnskapsperioder som begynner i ethvert slikt år) som etterfølger det året da varselet er gitt;
 - b. I Kypros:
 - i. for kildeskatter, for beløp betalt eller kreditert på eller etter første dag i januar i det kalenderåret som etterfølger det året da varselet er gitt; og
 - ii. med hensyn til andre skatter vedrørende inntektsår som begynner på eller etter første dag i januar i det kalenderåret som etterfølger det året da varselet er gitt.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

DONE in duplicate at Nicosia this 24th day of February of 2014, in the English language.

FOR THE KINGDOM
OF NORWAY

Sjur Larsen
Ambassador

FOR THE REPUBLIC
OF CYPRUS

Harris Georgiades
Minister of Finance

Protocol

At the signing of the Convention between the Kingdom of Norway and the Republic of Cyprus for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income, both sides have agreed that this Protocol shall form an integral part of the Convention.

1. With reference to Article 10 "Dividends"

With regard to the provisions of Article 10 no 2 b, it is agreed that in the event that Norway enters into an agreement with any EEA or EU State which provides for a lower withholding tax, the competent authorities of the Contracting States will commence proceedings for the purpose of changing this provision to provide for the same lower withholding tax rate.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Nicosia this 24th day of February 2014, in the English language.

FOR THE KINGDOM
OF NORWAY

Sjur Larsen
Ambassador

FOR THE REPUBLIC
OF CYPRUS

Harris Georgiades
Minister of Finance

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnende, som er gitt behørig fullmakt til dette, undertegnet denne overenskomsten.

Utferdiget i to eksemplarer i Nicosia den 24. februar 2014 på det engelske språk.

For regjeringen i
Kongeriket Norge:

Sjur Larsen
Ambassadør

For regjeringen i
Republikken Kypros:

Harris Georgiades
Finansminister

Protokoll

Ved undertegningen av overenskomsten mellom Kongeriket Norge og Republikken Kypros til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse, er begge parter enige om at denne protokollen skal utgjøre en integrert del av overenskomsten.

1. Med henvisning til artikkel 10 «Utbytte»

Med hensyn til artikkel 10 nr 2 b er det enighet om at dersom Norge inngår en avtale med noe EØS eller EU land som åpner for en lavere kilde-skattesats, skal de kompetente myndigheter i avtalestatene påbegynne forhandlinger med sikte på å endre denne bestemmelsen til å innrømme den samme lave kildeskattesatsen.

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnende, som er gitt behørig fullmakt til dette, undertegnet denne protokollen.

Utferdiget i to eksemplarer i Nicosia den 24. februar 2014 på det engelske språk.

For Kongeriket Norge:

Sjur Larsen
Ambassadør

For Republikken
Kypros:

Harris Georgiades
Finansminister

